Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2016-131 d.d. 24 maart 2016
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. J.J. Guijt, secretaris)

Samenvatting

Consument vordert vergoeding van de door hem geleden schade als gevolg van de diefstal van zijn auto, alsmede ongedaanmaking van de registratie van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister. Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat Consument bewust een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven ten aanzien van de diefstal van de auto. De Commissie heeft vastgesteld dat Verzekeraar hiervan gerechtvaardigd overtuigd is, omdat blijkens sleutelonderzoek de betreffende autosleutel op 7 februari 2014 om 11.12 uur nog is gebruikt en dit onverenigbaar is met de meermalen door Consument afgelegde verklaring dat de diefstal van de auto moet hebben plaatsgevonden tussen woensdag 5 februari 2014 23.00 uur en vrijdag 7 februari 2014 omstreeks 7.30 uur. Op basis van de uitkomst van het incidentenonderzoek door de afdeling Veiligheidszaken heeft Verzekeraar terecht geconcludeerd dat sprake is van een ´gegronde verdenking van fraude´ in de zin van artikel 5.2.1 sub a en b van het Protocol. Er is dus voldaan aan voornoemde in het Protocol genoemde vereisten voor opname van de gegevens in het EVR, zodat de persoonsgegevens van Consument ook na afloop van het incidentenonderzoek in het Incidentenregister mochten blijven staan. De vorderingen van Consument worden afgewezen.

Consument,

tegen

Achmea Schadeverzekeringen N.V., gevestigd te Apeldoorn, hierna te noemen Verzekeraar.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 21 april 2015;
- de brief van de gemachtigde van Consument van 1 mei 2015 met daarbij de door Consument ondertekende verklaring;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Verzekeraar;
- het e-mailbericht van Verzekeraar van 18 januari 2016;
- het faxbericht van de gemachtigde van Consument van 1 februari 2016.

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies van de Commissie als bindend zullen aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 16 december 2015 te Den Haag en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft op 5 november 2005 een autoverzekering gesloten bij Verzekeraar. Op de Verzekering zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden mv-950. Hierin is, voor zover hier relevant, bepaald:
"**Algemene uitsluitingen**
Artikel 16
16.1 Van de dekking is uitgesloten:
(..)
f. **onware opgave**
een schade of gebeurtenis waarover de verzekerde met opzet feiten verzwijgt, omstandigheden bewust niet vermeldt, dan wel valse opgave doet met betrekking tot de geleden schade.

Registratie persoonsgegevens
Artikel 17
Bij de aanvraag van een verzekering of financiële dienst vragen wij om persoonsgegevens. Deze gegevens gebruiken wij binnen de [..] Groep voor het accepteren van de aanvraag, het uitvoeren van een verzekeringsovereenkomst of financiële dienst, relatiebeheer en ten behoeve van fraudepreventie (..)."

2.2 Op 8 februari 2011 heeft Consument een [merk auto] aangeschaft voor een bedrag van € 26.250,-. Met ingang van 10 februari 2011 heeft hij deze auto op voornoemde verzekering all risks verzekerd.

2.3 Op 7 februari 2014 heeft Consument telefonisch om 19:04 uur bij Verzekeraar een schadeclaim ingediend ter zake van schade door diefstal van zijn auto.

2.4 Van de diefstal heeft Consument bij de politie aangifte gedaan op vrijdag 7 februari 2014 om 18.16 uur. In het proces-verbaal van aangifte staat het volgende vermeld:
"Ik doe aangifte van diefstal.
Op woensdag 5 februari 2014 omstreeks 23.00 uur heb ik voor het laatst mijn auto, een zwarte [merk auto] (..) gezien. Ik parkeerde de auto aan de [straat] te [plaats]. Ik sloot de auto deugdelijk af.
Op vrijdag 7 februari 2014 omstreeks 07.30 uur ontdekte mijn moeder (..) dat mijn auto weg was. Er lag geen glas op de grond.
Ik heb nog in de omgeving nagevraagd of iemand iets gezien of gehoord heeft. Dit was helaas niet het geval.
Ik had de auto sinds kort te koop staan. De auto stond op de website [url] te koop. Ik heb in de advertentie er niet bij gezet waar de auto stond."

2.5 Verzekeraar heeft een expert ingeschakeld om onderzoek te doen naar de omstandigheden waaronder de diefstal heeft plaatsgevonden. Uit dit onderzoek is onder meer gebleken dat een van de twee door Consument aan Verzekeraar overhandigde autosleutels op de dag van ontdekking van de diefstal om 11:12 uur voor het laatst was gebruikt. Verzekeraar heeft hierop besloten een aanvullend onderzoek te laten uitvoeren naar de toedracht van de schade en de juistheid van de ingediende schadeclaim.

2.6 In het kader van dit onderzoek heeft de door Verzekeraar ingeschakelde toedrachtonderzoeker Consument op 13 maart 2014 geïnterviewd. Dit interview is op schrift gesteld waarna het door Consument voor akkoord is ondertekend. In het interview is, voor zover relevant, het volgende opgenomen:
"V: Ik lees in de door u ingevulde en ondertekende Verklaring inzake Diefstal Object dat de auto technisch in orde was. Zijn er het laatste jaar uitvallen van de accu geweest? Stond de datum en tijdsaanduiding in de boordcomputer goed, ik bedoel daarmee week die niet af van de werkelijke datum en tijd?
A*: Bij aankoop is de accu vervangen en daarna geen storingen meer geweest. Datum en tijd stonden allemaal correct.*
V: Hoe weet u dat zo zeker?
A: *Ik controleer dat altijd.*
V: Zowel in de politie-aangifte, als in de Verklaring inzake Diefstal Object, als in uw verklaring t.o.v. de expert, verklaart u dat de diefstal moet hebben plaatsgevonden tussen woensdag 5 februari 23.00 uur en vrijdag 7 februari 07.30 uur. Deze tijdsperiode klopt, dus u kunt zich hier niet in hebben vergist?
A: *Nee dat klopt precies, daarin heeft niemand zich vergist.*
V: In deze drie documenten lees ik ook dat uw moeder u op vrijdag 7 februari te 07.30 uur heeft gebeld dat uw auto er niet meer stond. In de Verklaring inzake Diefstal Object lees ik dat uw moeder die dag ca 7.45 uur de diefstal ontdekte. Welk tijdstip is correct en zij kan zich niet hebben vergist?
A: *Dat weet ik niet. Het zal 07.30 à 0.7.45 zijn geweest, maar er zitten in ieder geval geen uren verschil in.*
V: Waarom parkeerde u de auto op de [straat]?
A: *Omdat er geen plaats was op de (..), waar mijn ouders wonen.(..)*
V: Ik las dat u de auto daar parkeerde omdat u een weekendje weg ging. Dat klopt?
A: *Nee dat klopt niet, dat heb ik zo niet verteld tegen de expert. Ik zet de auto vaker bij mijn ouders neer. Dat is daar vrij parkeren. Ik gebruikte die dagen een bedrijfsauto en had mijn eigen auto niet nodig. Ik doe dat wel vaker. Dan zet ik de auto bij mijn ouders neer en wandel naar het werkadres (..). dat is een afstand van ca 1 km.*
V: Dus als ik het goed begrijp, parkeerde u uw auto op woensdagavond 5 februari in de [straat] en ging vanaf daar met een auto van uw werkgever naar uw huis in [plaats 1]?
A: *Dat klopt.*
V: In begrijp van de expert dat u op woensdagavond 5 februari door een vriend naar huis zou zijn gebracht?
A: *Nee dat klopt niet. Dan heeft de expert dat verkeerd begrepen. Ik ben die avond wel bij een vriend geweest, maar het is niet zo dat hij mij thuis heeft gebracht.*
V: Bent u na het telefoontje van uw moeder toen rechtstreeks naar haar toe gegaan, want ik lees dat u op de plaats waar de auto heeft gestaan een onderzoek hebt ingesteld?

A: *Nee ik was die dag aan het werk en heb pas na 17.00 uur in de buurt navraag gedaan. Maar niemand heeft iets gezien en op de plek waar de auto heeft gestaan heb ik ook niets aangetroffen.*
V: In de aangifte lees ik dat u op vrijdag 7 februari om 18.16 uur aangifte deed. Had u al eerder telefonisch melding gemaakt van de diefstal en hoe laat was dat?
A: *Nee. Ik heb 's ochtends na het telefoontje van mijn moeder geen telefonische melding gemaakt bij de politie. Ik dacht in eerste instantie dat mijn moeder mij voor de gek hield of het misschien niet goed had gezien.*
V: U verklaarde dat u 2 sleutels ontving bij aankoop en dat u nooit sleutels hebt laten bijmaken. Dat klopt?
A: *Dat is correct.*
V: Hebt u ooit sleutels of de auto uitgeleend? En aan wie?
A: *Mijn vriendin reed er uiteraard ook in. En een vriend heeft een keer de auto geleend.*
V: Dus anderen kunnen niet in bezit zijn van een sleutel?
A: *Zover ik weet niet. Ik gebruikte ook maar 1 sleutel en de tweede sleutel heb ik nooit gebruikt, die lag thuis in de kluis.*
V: De beide sleutels die u aan de expert overhandigde zijn uitgelezen. Hieruit blijkt dat deze sleutel op deze auto is gebruikt op vrijdag 7 februari 2014 om 11.12 uur. Dat is dus na de periode waarvan u meermalen hebt verklaard dat daarin de auto werd gestolen. Kunt u mij dat verklaren?
A: *Dat weet ik niet. Ik heb daar geen verklaring voor.*
V: Ik toon u een foto van het scherm van de Key Reader. Begrijpt u wat hier staat?
A: *U hebt me dit ook uitgelegd.*
V: Dit betekent dat uw aangifte, de Verklaring inzake Diefstal Object en uw verklaring aan de expert en hetgeen wat u mij eerder vertelde, onjuist is. Begrijpt u dat?
A: *Ik begrijp wel wat u bedoelt. Maar de sleutel lag bij mijn ouders thuis en die kreeg ik 's middags.*
(..)
Ik [toedrachtonderzoeker] heb u ten slotte verteld dat [Verzekeraar] het Fraudeprotocol van het Verbond van Verzekeraars heeft ondertekend. En dat deze verzekeringsmaatschappij bij verzekeringsfraude verplicht is om daarvan aangifte te doen".

2.7 In het resumé in het rapport toedrachtonderzoek staat het volgende vermeld:
"Na onderzoek is het volgende gebleken:

- meermalen wordt in het proces door uw verzekeringnemer verklaard dat de diefstal moet hebben plaatsgevonden tussen woensdag 5 februari 23.00 uur en vrijdag 7 februari 07.30 uur,
- uit een dubbel (Key reader expert en bij [merk auto]) sleutelonderzoek blijkt dat één van de ingeleverde sleutels in deze auto nog gebruikt is op vrijdag 7 februari om 11.12 uur,
- datum- en tijdweergave staan volgens verzekeringnemer correct in de boordcomputer en er zijn geen accustoringen geweest,
- Drie dagen vóór het verstrijken van de aanschafwaarderegeling wordt aangifte van diefstal van de auto gedaan,

- Volgens de aanschafwaarderegeling bedraagt de waarde € 27.750,-; de dagwaarde bedraagt € 17.500,-.
- De auto stond volgens uw verzekeringnemer op een internetsite te koop voor € 22.500,-. Hij heeft geen kijkers gehad. Er heeft maar één iemand op de advertentie gereageerd waarvan een laag bod werd ontvangen,
- Er is geen bewijs overlegd van deze advertentie,
- De aankoop is door het verkopende bedrijf bevestigd; er is een rekeningafschrift verstrekt die deze overboeking ook bevestigt,
- Door verzekeringnemer wordt veelvuldig gerefereerd aan de 30-dagen-termijn,
- Er wordt tegenstrijdig verklaard over de reden waarom de auto nabij het adres van zijn ouders werd geparkeerd; de expert is stellig ten aanzien wat verzekeringnemer aan hem verklaarde,
- Ook wordt tegenstrijdig verklaard over het op woensdagavond 5 februari vanuit [plaats] naar zijn woning in [plaats 1] gaan. Ook hierover is de expert stellig ten aanzien wat verzekeringnemer aan hem verklaarde,
- Niet logisch lijkt het dat verzekeringnemer verklaart dat hij zijn auto enkele dagen bij zijn ouders parkeert om hoge parkeerkosten nabij zijn woning te vermijden. Immers, hij verklaart nu dat hij (in plaats van zijn eigen auto) een bedrijfsauto mee naar huis nam. Daar zijn dan eveneens parkeerkosten mee gemoeid,
- Opmerkelijk is dat verzekeringnemer niet direkt na het telefoontje van zijn moeder over de vermissing van de auto de politie hierover in kennis stelt".

2.8 Verzekeraar heeft bij brief van 27 maart 2014 de schadeclaim van Consument afgewezen en de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister geregistreerd. Ondanks het feit dat Consument zich hierover heeft beklaagd, heeft Verzekeraar zijn standpunt gehandhaafd.

2.9 In het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (hierna: het Protocol) van 23 oktober 2013 is – voor zover relevant – het volgende bepaald:

"2 Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

(..)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1

"Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.

5 Extern Verwijzingsregister
(…)
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister."

3. De vordering en grondslagen

3.1 Consument vordert vergoeding van de door hem geleden schade als gevolg van de diefstal van zijn auto, door hem begroot op € 26.250,- (zijnde de dagwaarde van de auto, inclusief een bedrag van € 1.700,- aan meeverzekerde accessoires), alsmede ongedaanmaking van de registratie van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister.

3.2 Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Verzekeraar toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van zijn verbintenissen uit de verzekeringsovereenkomst door niet tot uitkering van de door Consument geleden schade over te gaan en door de persoonsgegevens van Consument op te nemen in het Incidentenregister. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan.

- Consument heeft Verzekeraar geen onjuiste voorstelling van zaken gegeven over de diefstal van zijn auto. Bovendien heeft hij geen enkele intentie gehad om Verzekeraar verkeerd voor te lichten. Voor die conclusie is onvoldoende dat de sleutel van de auto na het vermoedelijke tijdstip van de diefstal nog is gebruikt. De autosleutels bevonden zich bij de ouders van Consument. De enige reden die Consument kan bedenken voor het feit dat de sleutel nog is gebruikt nadat de auto was gestolen, is dat de tijd in de auto niet correct stond ingesteld. Daarop heeft Consument niet gelet. Bovendien werd de auto onderhouden door iemand anders.
Consument was niet in staat eerder melding van de diefstal te doen doordat hij niet weg kon van zijn werk.
- Verzekeraar heeft op geen enkele wijze duidelijk gemaakt dat hij de noodzakelijke zorgvuldigheid en proportionaliteit heeft betracht bij opname van de gegevens van Consument in het Incidentenregister.

3.3 Verzekeraar heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Onware opgave

4.1 De eerste vraag die de Commissie moet beantwoorden is of Verzekeraar zich redelijkerwijs op het standpunt heeft kunnen stellen dat Consument geen recht heeft op uitkering.

4.2 Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat Consument bewust een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven ten aanzien van de diefstal van de auto. Hij heeft zich daarbij gebaseerd op de door de expert en toedrachtonderzoeker ingestelde onderzoeken. Hieruit is gebleken dat een van de door Consument ingeleverde sleutels nog in de auto is gebruikt na het tijdstip waarop de auto volgens de verklaring van Consument gestolen zou zijn. Daarnaast is volgens Verzekeraar uit het onderzoek gebleken dat Consument tegenstrijdig heeft verklaard over de omstandigheden waarom hij de auto bij zijn ouders heeft geparkeerd ten tijde van de diefstal. Tot slot heeft Verzekeraar zich op het standpunt gesteld dat Consument verschillend heeft verklaard over de reden waarom hij niet direct na de mededeling door zijn moeder dat de auto gestolen was aangifte van diefstal heeft gedaan en de schade bij Verzekeraar heeft gemeld maar daarmee heeft gewacht tot ‘s avonds.

4.3 De omstandigheid dat de door Consument ingeleverde autosleutel blijkens sleutelonderzoek op 7 februari 2014 om 11.12 uur nog is gebruikt is onverenigbaar met de meermalen door Consument afgelegde verklaring dat de diefstal van de auto moet hebben plaatsgevonden tussen woensdag 5 februari 2014 23.00 uur en vrijdag 7 februari 2014 omstreeks 7.30 uur. Het door Consument bij repliek aangevoerde argument dat kennelijk de tijd in de auto niet correct was ingesteld acht de Commissie niet aannemelijk nu Consument op 13 maart 2014 aan de toedrachtonderzoeker heeft verklaard dat datum en tijd in de auto correct stonden ingesteld en op de door de toedrachtonderzoeker gestelde vraag hoe hij dat zo zeker wist heeft geantwoord dat hij dat altijd controleert.

Dit rechtvaardigt reeds voldoende de overtuiging van Verzekeraar dat Consument ten aanzien van de diefstal van de auto opzettelijk een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven met het doel Verzekeraar te misleiden.

Verval van recht op uitkering

4.4 Gelet op het hiervoor overwogene en het bepaalde in het onder 2.1 geciteerde artikel 16 lid 1 onder f van de Algemene Voorwaarden en in artikel 7:941 leden 2 en 5 Burgerlijk Wetboek (BW) heeft Verzekeraar een beroep kunnen doen op verval van het recht op uitkering voor de door Consument gemelde schade door de diefstal van de auto. Niet gebleken is van bijzondere omstandigheden die meebrengen dat het beroep op verval van recht niet gerechtvaardigd is.

Registratie persoonsgegevens

4.5 Voorts is aan de orde de vraag of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument heeft mogen registreren in zijn Incidentenregister. Bij de beoordeling van deze vraag staat het volgende voorop. Verzekeraar heeft zich verplicht bij de verwerking van persoonsgegevens in het Incidentenregister te handelen conform het hierboven genoemd Protocol. Doel van het Protocol is onder meer de continuïteit en de integriteit van de financiële sector te waarborgen waaraan registratie van gegevens een bijdrage kan leveren.

4.6 De Commissie heeft hierboven vastgesteld dat Verzekeraar er gerechtvaardigd van overtuigd was dat Consument opzettelijk een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven met het doel Verzekeraar te misleiden. Hiermee is sprake van 'opzettelijke misleiding' en daarmee van een 'incident' in de zin van artikel 2 van het Protocol. Indien sprake is van een incident, betekent dit nog niet dat persoonsgegevens betreffende dit incident in het Incidentenregister mogen worden geregistreerd. Het incident moet eerst worden onderzocht door de afdeling Veiligheidszaken. Opname van persoonsgegevens betreffende een incident in het Incidentenregister is toegestaan zolang het onderzoek naar het incident loopt (met een maximum van acht jaar). Naar het oordeel van de Commissie mogen de persoonsgegevens betreffende het incident na afronding van het incidentenonderzoek alleen in het Incidentenregister blijven staan indien uit dit onderzoek volgt dat voldoende bewijs bestaat dat sprake is van een onrechtmatige of strafbare gedraging en dus is voldaan aan de onder 5.2.1 onder a en b van het Protocol genoemde vereisten voor opname van de gegevens in het EVR. Kort gezegd houden deze vereisten in, dat in voldoende mate moet vaststaan dat de door Verzekeraar gestelde feiten die de registratie dragen een gegronde verdenking moeten vormen van fraude ('opzet te misleiden', zie het arrest van het Hof Amsterdam van 30 november 2010, ECLI:NL:GHAMS:2010:BO7581, r.o. 3.5). De financiële instelling moet in het dossier van het incident ten opzichte van betrokkene genoeg bewijsmiddelen hebben op grond waarvan kan worden gesteld dat sprake is van een zware verdenking of bewezenverklaring. De informatie in het dossier moet van dien aard zijn dat voor de rechter genoeg bewijs beschikbaar is om tot een bewezenverklaring van het strafbare of onoorbare feit te kunnen komen. Er moet dus een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aanwezig zijn (zie de door het Verbond van Verzekeraars opgestelde 'Handreiking ten behoeve van toepassing van interne en externe waarschuwingssystemen conform de bindende zelfregulering voor verzekeraars', p. 34 en HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4).

4.7 In het onderhavig dossier is het incidentenonderzoek door Veiligheidszaken afgerond. Op basis van de uitkomst van dit onderzoek heeft Verzekeraar terecht geconcludeerd dat sprake is van een ´gegronde verdenking van fraude´ in de zin van artikel 5.2.1 sub a en b van het Protocol (vgl. r.o. 4.3). Er is dus voldaan aan voornoemde in het Protocol genoemde vereisten voor opname van de gegevens in het EVR, zodat de persoonsgegevens van Consument ook na afloop van het incidentenonderzoek in het Incidentenregister mochten blijven staan.

4.8 Ingevolge artikel 5.2.1. onder c van het Protocol dient de verzekeraar bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen. Dat wil zeggen dat het belang van verzekeraars en de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen daarvan voor Consument. Kennelijk heeft Verzekeraar op grond van het in artikel 5.2.1 onder c van het Protocol neergelegde proportionaliteitsbeginsel de gegevens niet opgenomen in het EVR, maar slechts in het Incidentenregister en wel voor de duur van vijf jaar. Verzekeraar heeft deze afweging mogen maken. De vordering tot doorhaling van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister zal derhalve eveneens worden afgewezen.

4.9 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vorderingen van Consument dienen te worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen van Consument af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.